

FENOMENUL MIGRAȚIEI OBSERVAT PRIN LENTILA TAXĂRII EXCESIVE A MUNCII

Alin Bulumac⁴⁹

REZUMAT

Prezentul material își propune să ofere cititorului o radiografie a structurii societale și a modului în care dezechilibrul din țara noastră a făcut posibilă apariția unui fenomen de emigrare de o amploare semnificativă la nivelul istoriei. Cadrul teoretic pornește de la definiția etnicului (Băncilă) și prezentarea elementelor ce pot aduce dezechilibru social, toate acestea explicate prin intermediul legii paralelismului sociologic (Gusti). Prin analiza datelor economice asupra nivelului de taxare a muncii în ultimii 30 de ani, se poate observa faptul că alegerea de a emigra a fost indusă în mod indirect prin crearea unei pături superpuse (Eminescu) care printr-un deficit de competență în gestionarea bugetului național, au ales calea ușoară, adică o perpetuă creștere de taxe tocmai celor cărora trebuia să le înlesnească viața economică. Criza majoră nu vine din faptul că fondul biologic apt de muncă este înstrăinat de propria țară, ci din faptul că se încurajează ca această stare de fapt să fie întreținută.

Cuvinte-cheie: migrație, stat național, dezechilibru, taxare excesivă, paralelism sociologic.

⁴⁹ Cercetător la Centrul European de Studii Etnice al Academiei Române, Licențiat în Sociologie, Master în Resurse Umane, Universitatea din București, adresă de e-mail: alin.bulumac@gmail.com.

1. LEGEA PARALELISMULUI SOCIOLOGIC – SISTEM DE IDENTIFICARE A DEZECHILIBRELOR SOCIETALE

În vederea identificării modului în care o societate poate ajunge să cunoască un dezechilibru, trebuie să înțelegem modul în care aceasta trebuie analizată pentru a putea oferi un diagnostic pertinent și integral. Dimitrie Gusti, reușește să sintetizeze ceea ce reprezintă metoda legii paralelismului sociologic în următoarele cuvinte:

„Dobândim de aici și o definiție completă a societății, pe care o socotim ca totalitatea autonomă a indivizilor, ce trăiesc laolaltă și depun ca manifestări de voință o activitate economică și una spirituală, reglementate etico-juridic și organizate politico-administrativ, condiționate de cadrul cosmic, cadrul biologic, cadrul psihic și cadrul istoric”⁵⁰.

Simpla existență a indivizilor în societate nu este posibilă fără prezența unui element comun, element care, din perspectiva sistemului gustian, nu este nimic altceva decât voința socială⁵¹. Acest exercițiu de voință depus de fiecare individ face posibilă trăirea nu alături, ci împreună, în cadrul societății, iar relațiile pe care aceștia le dezvoltă în timp creează în mod inevitabil relații de interdependență. Elementele condiționante ale tuturor actelor de voință sunt numite cadre, iar

⁵⁰ Dimitrie Gusti, „Paralelismul Sociologic”, în *Sociologie Românească*, Anul II, Nr. 9-10, septembrie-octombrie, 1937, p. 382.

⁵¹ *Ibidem*, p. 380.

partea vizibilă a manifestării voinței în societate este numită manifestări.

Unicitatea legii paralelismului constă în faptul că arată de ce un fapt nu poate fi explicat eminent economic, spiritual, juridic, biologic, rasial etc; procedând în acest fel se va oferi doar o imagine incompletă a realității, care poate fi însă adevărată, însă cel mai important aspect îl reprezintă integralitatea explicației unui fenomen.

„De aceea am crezut ca este necesar să-l formulăm și aici același principiu al paralelismului sociologic, de astă dată în sensul determinismului social, paralelism conform căruia cadrul cosmic, cadrul biologic, cadrul psihic și cadrul istoric condiționează viața socială, toate deodată, indiferent dacă de la caz la caz sau din timp în timp, unul sau altul este mai dezvoltat și capătă prin urmare mai multă însemnătate. Avem și aici de a face cu un adevărat principiu de echilibru social pentru că numai existența celor patru factori poate asigura funcționarea normală a societății, și scăderea treptată a unuia dintre ei sau eventual lipsa cu desăvârșire, atrage dezechilibrarea și eventual decăderea și dispariția societății”⁵².

Conviețuirea indivizilor laolaltă, creează premisele unui liant social, acela al solidarității de simțire⁵³; acest lucru este posibil datorită faptului că orice unitate socială reprezintă un element viu, activ, care se află într-o permanentă evoluție pozitivă sau negativă. Orice unitate socială poate fi identificată în funcție de manifestările de voință, fapt ce presupune ca

⁵² *Ibidem*, p. 383.

⁵³ *Ibidem*, p. 380.

fiecare unitate urmărește un anumit scop, pe care îl atinge folosindu-se de anumite mijloace⁵⁴.

Firea specifică omului, are două nevoi fundamentale: nevoile materiale (manifestări economice) și nevoile sufletești (manifestări spirituale)⁵⁵. Când ne referim la manifestările spirituale, trebuie să avem în vedere că sistemul gustian face referire la manifestările religioase, artistice și științifice.

Considerând capacitatea instrumentală a legii paralelismului sociologic de a oferi un răspuns la cum se poate redobândi echilibrul în societate, în ce zonă acesta s-a produs, și înțelegând modul în care apare un dezechilibru, vom încerca să abordăm problema dintr-o perspectivă mai aproape de elementul de fond al fiecărei societăți: etnicul.

2. ETNICUL – REALITATEA VIE ȘI INTEGRALĂ A NAȚIUNII

Etnicul reprezintă acea parte a fiecărei națiuni care o face să se deosebească de celelalte națiuni.

„Etnicul e o mare grupare umană, care realizează o comunitate de viață organică originală și integrală”⁵⁶.

Deosebirea și diversitatea caracteristicilor fiecărui etnic trebuie înțeleasă ca o perspectivă originală asupra modului în care viața trebuie trăită și nu din punct de vedere strict matematic în care unele etnicuri posedă o serie „mai bogată” sau „mai bună” de caracteristici. Tocmai din acest motiv teoria

⁵⁴ *Ibidem*, p. 380.

⁵⁵ *Ibidem*, p. 381.

⁵⁶ Vasile Băncilă, *Opere – vol. XII*, Brăila, Editura Muzeul Brăilei „Carol I”, 2018, p. 21.

formelor fără fond (Titu Maiorescu) va rămâne mereu actuală, căci în fiecare caz de „adoptare” a unor forme străine de fondul/specificul local, se ajunge mereu la același rezultat: pierderea puterii de creație.

„Vezi cum, când un popor se apucă să imite pe altul, își pierde puterea de creație. Galia sub romani n-a produs nici un nume mare”⁵⁷.

Mai mult decât atât, integralitatea vieții cuprinsă în definiția de mai sus presupune, la rândul ei, o manifestare de voință, care la scară istorică oferă un anumit „răspuns” atât în fața provocărilor interioare, cât și a celor exterioare. Cu cât indivizii care alcătuiesc aceeași națiune sunt mai conștienți de faptul că soarta reprezintă un element de legătură, atât biologic, cât și spiritual, cu atât aceștia sunt mai motivați să fie mai solidari unul cu celălalt în fața provocărilor.

„Se cheamă etnic o mare comunitate umană, în care procesul de solidarizare s-a făcut și se face pe baza trăirii unui destin integral și organic”⁵⁸.

Solidarizarea în fața destinului arată pe de altă parte că dimensiunea spirituală a indivizilor nu trebuie neglijată. Așa cum Gusti menționa că individul are două manifestări de bază, cele spirituale și cele economice, la nivel colectiv reiese că aceste manifestări oferă, în timp, un anumit tip de răspuns spiritual. Cel mai concludent răspuns spiritual al etnicului la provocările istoriei este patriotismul.

„Patria este o geografie sacră. Ea nu este un număr de kilometri pătrați și de accidente de teren, ci o ontologie spirituală îmbibată (oarecum) într-un peisaj. Patriotismul (sau sentimentul național, sau conștiința națională) este:

⁵⁷ *Ibidem*, p. 48.

⁵⁸ *Ibidem*, p. 35.

sinteza sublimată a emoțiilor de filialitate, de paternitate și de religiozitate, repetate pe planul timpului, spațiului și al culturii, totul în legătură cu emoția de gloriificare a eului personal”⁵⁹.

Sentimentul patriotic arată tăria legăturii dintre indivizi, căci gloriificarea eului personal nu poate însemna un „mai bine/mai mult” pentru cel care se gândește la binele propriu, deoarece binele este un sentiment colectiv și nu solitar. Pot exista și cazuri în care binele comunitar să fie confiscat doar pentru folosul unor anumite grupări de indivizi, însă acest lucru se traduce în mod automat într-un dezechilibru.

„Națiunea este o mare comunitate socială, ce se caracterizează prin integralitatea și originalitatea de viață. Chiar dacă membrii etnicului nu au toți aceleași gusturi și interese, din toate punctele de vedere, dar nu e mai puțin adevărat că el, etnicul, formează un fel de cosmos uman, adică o lume ce-și ajunge însăși, tocmai fiindcă realizează o viață integrală”⁶⁰.

Integralitatea etnicului reprezintă esența creatoare a realității: numai ceva integral poate crea ceva nou, căci lipsa oricărei părți din întreg, oricât de mică ar fi, oferă un răspuns incomplet. Așadar, din acest lucru reiese una dintre cele mai importante funcții ale etnicului, acela de creator de cultură.

„Etnicul, fiind ceva integral, iar cultura tot ceva integral, numai etnicul poate, propriu-zis, să creeze cultura”⁶¹.

Când spunem cultură, trebuie să înțelegem, în sensul pe care Băncilă îl oferă, anume că produsul culturii nu este nimic altceva decât rațiunea de a fi parte a națiunii.

⁵⁹ *Ibidem*, p. 58.

⁶⁰ *Ibidem*, p. 59.

⁶¹ *Ibidem*, p. 62.

„Etnicul, fiind ceva integral, e logic să dea omului, sufletului uman, care e tot ceva integral, o justificare – voluptate de a trăi, pe scurt: rațiune de viață. Numai etnicul dă omului atașarea adâncă la un pământ, la un spațiu, rădăcini cu un pământ, cu o geografie, numai el solidarizează cu o istorie, dă intimitate cu o cultură, o limbă etc numai el scoate atât de complex din eul individual zădărniciia iluzionistă, numai el vindecă de kierkegaardisme tragice, disperări ale eului ieșit din comunitatea organică a unui neam, numai el face, în chipul cel mai complet, ca omul să nu mai fie suspendat în gol și să se bucure de o libertate complexă, întreagă, chiar când suferă în unele privințe”⁶².

Diversitatea de răspunsuri culturale la provocările vieții sau varietatea de modalități prin care la aceeași problemă sunt găsite soluții diferite, trebuie privită ca pe un dar primit direct de la Dumnezeu și odată cu el, națiunile sunt responsabile de modul în care acestea sunt respectate. Mai mult decât atât, momentele istorice în care unele națiuni au hotărât eliminarea altor națiuni, în vederea obținerii unor obiective fără de valoare, raportat la valoarea unei națiuni, trebuie privite drept catastrofe ale existenței. Fiecare națiune este un dar, iar în cosmosul internațional al națiunilor, fiecare dintre acestea reprezintă o perspectivă unică, fără de care nu se poate vorbi de un întreg. Bogăția și frumusețea lumii este dată de națiuni prin modul în care acestea înțeleg să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu.

„O națiune mai puțin pe lume e un cosmos spiritual mai puțin, e o față mai puțin a manifestării divinității – e dispariția unei voci ontologice ce nu se va mai auzi niciodată: e cea mai mare catastrofă a existenței”⁶³.

⁶² *Ibidem*, p. 62.

⁶³ *Ibidem*, p. 62.

Valoarea etnicului este dată de nivelul de solidaritate din cadrul respectivei națiuni. Cu cât un individ se simte mai integrat în națiunea sa, cu atât rădăcinile sale sunt mai adânci la nivel de conștiință națională, care la rândul ei crește pe axul istoriei, în trecut înspre identificarea modelelor de izbândă în fața greutăților, iar în viitor prin găsirea curajului de a înfrunta orice s-ar putea întrezări.

„În adevăr, omul organic și curat etnic se simte încadrat în viață, în el simte pe strămoșii și toți înaintașii neamului și tot cu el simte pe cei ce au să vină. Adică, omul etnic se bucură de un fel de imortalitate etnică foarte densă, pe care n-o simt hibrizii, care se simt suspendați în gol, neîncadrați, fără trecut și fără viitor în afară de ei, de aceea eul lor personal, e în același timp, totul și nimic (ciudată contradicție); totul, fiindcă eul lor e sărac, mizer, gol, fără istorie, fără posteritate ... (acești oameni a-etnici se aruncă ori în religie, ori în viața de familie, ca să-și asigure o încadrare și o nemurire – dar asta se întâmplă numai în cazul cel mai bun. Altfel, acești a-etnici, fără neam, fără religie, fără familie sunt cei mai nesubstanțiali și mai nenorociți oameni de pe lume”⁶⁴.

3. DIASPORA – PROBLEMA NEGESTIONĂRII FONDULUI BIOLOGIC

Problema românilor care au ales calea exilului economic, aproximativ 4 milioane, a mai fost discutată în spațiul public, însă nu din perspectiva statului care încurajează în mod indirect acest fenomen. Pentru acest lucru trebuie clarificat într-o primă instanță rolul cadrului biologic în crearea posibilităților concrete de manifestări înălțătoare.

⁶⁴ *Ibidem*, pp. 65-66.

„Fără o constantă îmbunătățire prin măsuri de stat a capitalului biologic și sufletesc al națiunii, nu este posibilă organizarea unui stat puternic și respectat. Pe un fond biologic sănătos pot înflori o puternică civilizație și o mare cultură, dar ceea ce ne interesează pe noi mai ales, este conștiința politică etnic fundată (...)”⁶⁵.

Tăria unui stat în raport cu alte state pornește de la capitalul biologic. Pentru ca acest lucru să se întâmple, mai înainte de toate trebuie create condițiile necesare dezvoltării armonioase și ocrotirii integrale. În acest sens, statul trebuie să fie, în primul rând, unul național, adică să aibă ca principală preocupare ocrotirea națiunii care i-a oferit însăși rațiunea existenței. Rațiunea de a fi a statului este în primul rând de a conserva ceea ce are și abia mai apoi, să ridice întreaga națiune, sau să îi ofere mijloacele necesare de a se exprima cultural la cotele universalității. Atât timp cât statul îndeplinește aceste două funcții, va dăinui, altfel riscul dispariției este unul cât se poate de real.

Un stat național este imperios necesar deoarece numai acesta poate oferi gradul de protecție și respect, atât pentru națiunea din interiorul granițelor sale, cât și celorlalte națiuni, deoarece în relațiile internaționale, fiecare națiune este importantă în vederea creșterii nivelului de cultură universal. Însă pentru ca acest lucru să se întâmple, trebuie ca omul să nu fie considerat de către stat doar un „om marfă” pe principiul cost-beneficiu.

„Omul marfă este măsurat împotriva propriei sale naturi și strivit prin procedee contabile, fără ca prin aceasta să se

⁶⁵ Sorin Pavel, Petre Țuțea, Ioan Crăciunel, Gheorghe Tite, Nicolae Tatu și Petre Ercuță, *Manifestul revoluției naționale*, Sighișoara, Editura Miron Neagu, 1935, p. 68.

realizeze un echilibru social, exprimat în prețuri. Indivizii, celule ultime ale organismului social, se autonomizează și se anarhizează, pierzând sensul vieții comunitare. Întreprinderea în loc să devină mediul natural al omului, debușeul muncii sale, devine o chinuitoare uzină de profituri”⁶⁶.

Un ins care nu mai înțelege rostul său de a trăi alături de ceilalți, este cel mai ușor de dezrădăcinat din locul în care se află, iar lipsa unui oricărui liant între stat și oameni reprezintă un prim pas către pierderea legitimității statului. Dar cum se pierde legitimitatea? Prin oferirea unui salariu din care nu pot fi acoperite integral necesitățile vieții, economice și spirituale, reducând astfel individul la stadiul de un simplu instrument de obținere a profitului. Ne aducem aminte de avertismentul lui Gusti, care spunea că în situația în care se ajunge la acest lucru, apare un dezechilibru, deoarece omul are 2 nevoi la fel de urgente și de importante: materie și spirit.

Se ridică întrebarea, ce stat ar putea fi în stare de un asemenea auto-sabotaj? Pentru a răspunde la acest lucru, trebuie să conștientizăm un lucru simplu, dar dificil de acceptat: conducerea statului a fost confiscată. În cazul nostru, acest lucru este de mult studiat, încă din vremea lui Eminescu, care a criticat în termeni duri la acea vreme, elita românească, prin conceptul de pătură superpusă, care nu înseamnă nimic altceva decât un „mod de exploatare a resurselor”⁶⁷.

⁶⁶ *Ibidem*, p. 62.

⁶⁷ Ilie Bădescu, *Mihai Eminescu. Realismul oriental. Opera teoretică – filosofie, economie, etnoistorie, sociologie*, Galați, Editura Porto-Franco, 1994, pp. 390-391.

Care este cea mai importantă resursă a statului? Omul, căci fără aceste resursele naturale nu se pot extrage singure din pământ. Acest lucru explică de ce munca este taxată agresiv la noi în țară. În prezent, 47% din salariul cuvenit omului, sunt reținute de către stat⁶⁸. Comparativ cu celelalte state europene, România se află pe primul loc în ceea ce privește fiscalitatea pe valoarea muncii depuse.

1. România: ~47%;
2. Belgia: ~40 – 45%;
3. Germania: ~35 – 40%;
4. Olanda: ~35 – 40%;
5. Spania: ~30 – 35%;
6. Luxemburg: ~30 – 35%;
7. Franța: ~25 – 30%;
8. Irlanda: ~25 – 30%;
9. Portugalia: ~25 – 30%;
10. Grecia: ~20 – 25%;
11. Cehia: ~22%;
12. Slovacia: ~19%;
13. Ungaria: ~33%;
14. Slovenia: ~25%;
15. Lituania: ~20%;
16. Letonia: ~23%;
17. Estonia: ~20%;
18. Croația: ~20%;
19. Polonia: ~20%;

⁶⁸ Redacția Ziarului Piatra Neamț, „România în fruntea clasamentului la impozitul pe salariu în Europa”, în *Ziar Piatra Neamț*, 6 ianuarie 2025, Disponibil la adresa de internet: <https://www.ziarpiatraneamt.ro/romania-in-fruntea-clasamentului-la-impozitul-pe-salariu-in-europa>, Accesat la data de 4 aprilie 2025.

- 20. Cipru: ~10-15%;
- 21. Malta: ~15-20%;
- 22. Bulgaria: 10%.

Dacă ar fi să ne uităm în urmă, această politică de fiscalitate crescută nu este deloc străină de elita superpusă din România. Văzând procentul reținut de stat din salariul cuvenit⁶⁹, observăm că din 1990 și până în prezent, procentul a crescut de aproape 3 ori, de la aproximativ 16% la 47%. Doar o pătură superpusă poate crește taxele pe salariile propriilor cetățeni, fără a exista o motivație serioasă în spate, și de asemenea se poate explica de ce evită să aplice taxe pe profitul firmelor străine. În timp ce 52,55% din veniturile de la bugetul de stat vin din contribuții și impozitări pe salarii, doar 12,3% din venituri reprezintă impozitul pe profit al companiilor⁷⁰.

Anul	Salariul brut	Salariul net	Procent reținut de stat prin taxe
1950	366	337	7,92
1951	397	365	8,06
1952	403	370	8,19
1953	447	410	8,28
1954	487	456	6,37

⁶⁹ Institutul Național de Statistică, „Câștiguri salariale din 1938 - serie anuală”, *Institutul Național de Statistică*, Disponibil la adresa de internet: <https://insse.ro/cms/ro/content/c%C3%A2%C8%99tiguri-salariale-din-1938-serie-anual%C4%83-0>, Accesat la data de 4 aprilie 2025.

⁷⁰ Claudia Marcu, „Epoca sclavagismului. Statul ia cu japca aproape jumătate din salarii că să evite impozitarea profitului”, în *Național*, 25 martie 2025, Disponibil la adresa de internet: <https://www.national.ro/economie/epoca-sclavagismului-statul-ia-cu-japca-aproape-jumatate-din-salarii-ca-sa-evite-impozitarea-profitului-847271.html/>, Accesat la data de 4 aprilie 2025.

1955	536	499	6,90
1956	593	549	7,42
1957	671	619	7,75
1958	747	684	8,43
1959	784	726	7,40
1960	854	802	6,09
1961	898	833	7,24
1962	947	880	7,07
1963	1005	932	7,26
1964	1046	965	7,74
1965	1115	1028	7,80
1966	1179	1083	8,14
1967	1210	1107	8,51
1968	1248	1139	8,73
1969	1297	1180	9,02
1970	1434	1289	10,11
1971	1471	1318	10,40
1972	1498	1339	10,61
1973	1563	1391	11,00
1974	1663	1471	11,55

1975	1813	1595	12,02
1976	1964	1712	12,83
1977	2102	1818	13,51
1978	2344	2011	14,21
1979	2457	2108	14,20
1980	2602	2238	13,99
1981	2721	2340	14,00
1982	2936	2525	14,00
1983	3024	2601	13,99
1984	3224	2773	13,99
1985	3285	2827	13,94
1986	3317	2855	13,93
1987	3337	2872	13,93
1988	3422	2946	13,91
1989	3538	3063	13,43
1990	4010	3381	15,69
1991	9207	7460	18,97
1992	25322	20140	20,46
1993	76452	59717	21,89
1994	184719	141951	23,15

1995	275825	211373	23,37
1996	426038	321169	24,61
1997	843316	632086	25,05
1998	1318605	1042274	20,96
1999	1921754	1522878	20,76
2000	2840449	2139138	24,69
2001	4220357	3019424	28,46
2002	5320559	3789202	28,78
2003	6637868	4839648	27,09
2004	8183317	5986386	26,85
2005	968	746	22,93
2006	1146	866	24,43
2007	1396	1042	25,36
2008	1761	1309	25,67
2009	1845	1361	26,23
2010	1902	1391	26,87
2011	1980	1444	27,07
2012	2063	1507	26,95
2013	2163	1579	27,00
2014	2328	1697	27,10

2015	2555	1859	27,24
2016	2809	2046	27,16
2017	3223	2338	27,46
2018	4357	2642	39,36
2019	4853	2986	38,47
2020	5213	3217	38,29
2021	5535	3416	38,28
2022	6126	3801	37,95

Mai mult decât atât, trebuie să ne aducem aminte de un episod care întărește argumentul conform căruia statul a devenit un instrument în defavoarea românilor. În perioada pandemiei, când toată lumea era închisă în case, speriată și contrariată de măsurile abuzive luate de guvern, un lucru a iritat cel mai tare întreaga opinie publică: un grup de 2000 de români, veniți cu autocarul pe timpul nopții la aeroportul din Cluj-Napoca, s-au înghesuit să plece în Germania la cules de sparanghel. Deși articolul nu mai poate fi găsit pe internet, mărturie ne-a rămas ecoul din Parlamentul României unde s-a constatat o serie de încălcări ale regulilor impuse de guvern, rămase nesancționate până astăzi.

„Pe 9 aprilie, în plină pandemie, aproximativ 2.000 de români s-au călcat în picioare în fața Aeroportului internațional Cluj-Napoca pentru a ajunge să se imbarce în charterele care îi vor duce în Germania, la muncă. În plus, la fața locului au ajuns, atenție! 10 autocare din Suceava cu sute de persoane, Suceava fiind un județ ce se afla în carantină totală! Oare cum? Știm cu toții, pentru a te deplasa prin România trebuie să treci prin sute de filtre și în aproape toate cazurile te pricopsești cu o amendă uriașă! (...) Cum au trecut de filtre toate aceste autocare? Concluziile sunt clare și

dureroase! Pentru sparanghelul german, guvernanții au permis ca autocarele pline cu cetățeni români să circule nestingherite mii de kilometri prin toată țara! Pentru sparanghelul german, guvernanții au permis ca mii de români să se îngheșue pe aeroportul din Cluj. Pentru sparanghelul german, guvernanții au permis ca propriii cetățeni să fie trimiși cu avioanele într-o zonă roșie de coronavirus. (...) Milioane de români stau în continuare închiși în case. Cine e prins în afara locuinței riscă o amendă zdravănă... Economia României se sufocă de la o zi la alta ... Agricultura este la pământ, iar enumerarea poate continua, însă este dureroasă”⁷¹!

Aflat în „grija” unui asemenea stat, nu este de mirare că în țară sporul natural rămâne negativ, iar românii care aleg să emigreze dau naștere la mai mulți copii în afara granițelor decât în țară. Anul 2020 a fost unul al recordului negativ pentru demografia țării, deoarece în 2020 s-au născut cei mai puțini copii din ultimii 100 de ani, iar în anul 2021 a fost înregistrat un alt record, acela al nașterii mai multor copii de români în afara granițelor țării decât în țară⁷². Într-un asemenea context, în plină iarnă demografică, trebuie subliniat că această problemă este total ignorată de guvern, deoarece anul 2025 este anul unui alt record negativ: statul român nu știe câți copii născuți prematur supraviețuiesc. Chiar dacă rata de supraviețuire a nou-născuților sub 24 de săptămâni este mică peste

⁷¹ Nicolae Georgescu, „Sparanghelul – misterioasa legumă pentru care guvernanții au schimbat ordonanțele militare!”, în *Cdep*, 10 aprilie 2020, Disponibil la adresa de internet: https://www.cdep.ro/relatii_publice/site2_text_presa?pid=19832&catg=3&timp=&asoc=G20162001, Accesat la data de 4 aprilie 2025.

⁷² Redacția Europa Liberă Moldova, „Diaspora: pentru prima dată, anul acesta, s au născut mai mulți copii români peste hotare”, în *Europa Liberă Radio Moldova*, 2 august 2021, Disponibil la adresa de internet: <https://moldova.europalibera.org/a/diaspora-romania-mai-multi-copii-nascuti-peste-hotare-decat-in-tara/31389075.html>, Accesat la data de 4 Aprilie 2025.

tot în lume, însă România „nici măcar nu știe de unde plecăm ca să ne propunem să ajungem undeva”⁷³. Problema nou-născuților este cu atât mai dramatică cu cât aflăm că inclusiv la capitolul ratei mortalității infantile (decese ale copiilor cu vârsta de sub 1 an) România se regăsește pe primul loc între statele membre ale Uniunii Europene. În timp ce media mortalității infantile în UE este de 3.3‰, România anului 2023 înregistrează o rată de 5.6‰⁷⁴.

Cu toate acestea, în rândul unor oameni bine informați și actualizați, precum ziaristul Lucian Mîndruță, circulă un gând deloc nou, acela al eugeniei. În timp ce România pierde lupta cu viața, la propriu, ar fi greu de crezut că în rândul unor membri ai elitei breslei jurnalismului există o asemenea părere, însă dovada există în cadrul unei discuții la un post de radio. Din punctul domniei sale de vedere, nivelul scăzut de cultură nu se datorează unui sistem de învățământ depășit și incapabil să ofere, de cele mai multe ori, direcții de viață tinerilor, ci părinții needucați sunt de vină, deoarece au făcut mai mulți copii decât cei cu un nivel ridicat de educație. Un asemenea gând din partea unui om poziționat pe o treaptă suficient de ridicată din societatea românească, arată gradul de înstrăinare al unor elite față de propria țară și față de locuitorii acesteia.

„Una dintre discuții, care nu poate fi purtată încă, este dacă nu cumva protecția socială a permis unor oameni, care altminteri n-ar fi făcut atât de mulți copii, să facă mult mai mulți copii decât ar fi trebuit, în urmă cu 30, 40, 50 de ani. Copii care nu

⁷³ Alina Neagu, „Statul român nu știe câți dintre copiii prematuri supraviețuiesc”, în *HotNews*, 26 martie 2025, Disponibil la adresa de internet: <https://hotnews.ro/statulromannustiecati-dintre-copiii-prematuri-supravietuiesc-1931848>, Accesat la data de 4 aprilie 2025.

⁷⁴ Eurostat, “Infant mortality rates” [„Ratele mortalității infantile”], în *Eurostat*, 4 aprilie 2025, Disponibil la adresa de internet: https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/DEMO_MINFIND_custom_16446713/default/bar/?lang=en, Accesat la data de 4 Aprilie 2025.

întotdeauna... Înțelegi ce vreau să zic... În vreme ce intelectualii au făcut un copil sau zero. Pentru că nu au avut bani și pentru că le-a plăcut confortul. Și atunci când oamenii care mental nu au performat au putut să se reproducă mai mult decât oamenii care mental au performat, evident că mintea nu se va propaga, nu va crește ca pondere”⁷⁵.

Încă o dovadă a faptului că pătura superpusă există în prezent în România o reprezintă însuși modul prin care membrii acesteia se ajută reciproc în vederea menținerii privilegiilor. Declarația de mai sus a atras atenția unui membru al Consiliului Național al Audiovizualului (CNA) care a supus la vot sancționarea jurnalistului pentru susținerea unor puncte de vedere naziste, deoarece a încălcat art. 47 alin. (3) din Codul de reglementare a conținutului audiovizual, conform căruia

„Sunt interzise în programele audiovizuale afirmații defăimătoare generalizatoare la adresa unui grup/comunități definit(e) de gen, vârstă, rasă, etnie, naționalitate, cetățenie, credințe religioase, orientare sexuală, nivel de educație, categorie socială, afecțiuni medicale sau caracteristici fizice”.

Deși lucrurile sunt clare și simplu de judecat, în momentul votului sancțiunea nu a putut fi aplicată deoarece a mai fost nevoie de 1 vot pentru a fi adoptată (din 11 membrii doar 5 au votat pentru, fiind nevoie de minimum 6 voturi)⁷⁶.

⁷⁵ Bogdan Tiberiu Iacob, „Influencer de top, declarații-șoc: Protecția socială din ultimele decenii a permis proștilor să facă mulți copii”, în *InPolitics*, 24 februarie 2025, Disponibil la adresa de internet: https://inpolitics.ro/influencer-de-top-declaratii-soc-protectia-sociala-din-ultimele-decenii-a-permis-prostilor-sa-faca-multicopii_1860085882.html, Accesat la data de 4 aprilie 2025.

⁷⁶ Iulia Bunea, „Lucian Mîndruță, reclamat că susține «puncte de vedere naziste». Un membru CNA a făcut sesizarea. Ce s-a decis?”, în *Pagina de media*, 1 aprilie 2025, Disponibil la adresa de internet: <https://www.pagina>

4. CONCLUZII

Având în vedere manifestările constante ale elitei superpuse care sunt orientate direct către tendința naturală a omului, aceea de a trăi integral viața, simțindu-se parte activă a rostului colectiv prin manifestări economice și spirituale, trebuie avut în vedere o primă misiune a elitei organice românești: recăpătarea conștiinței naționale a statului român care să conserve și să ridice etnicul românesc la adevărata sa valoare universală.

A doua misiune care îi revine unei elite originale este aceea de a transforma obișnuința de suprataxare a firescului și aceea ce este original în identificarea nevoilor naționale care sunt nesatisfăcute și crearea unor relații integrale de colaborare cu indivizii de pe întreg cuprinsul țării în vederea eliminării dezechilibrelor. Altfel spus, dintr-un stat de tip contor al plus-valorii, elitele au menirea și posibilitatea transformării statului într-unul de tip cetate, în care cetățenii cuprinși între zidurile cetății se simt parte a întregului.

5. BIBLIOGRAFIE

Băncilă Vasile, *Opere – vol. XII*, Brăila, Editura Muzeul Brăilei „Carol I”, 2018.

Bunea Iulia, „Lucian Mîndruță, reclamat că susține «puncte de Vedere naziste». Un membru CNA a făcut sesizarea. Ce s a decis?”, în *Pagina de media*, 1 aprilie 2025, Disponibil la adresa de internet: <https://www.paginademedi.ro/cna/lucian-mindruta-sanctiune-cna-idei-eugeniste-21987112>, Accesat la data de 4 aprilie 2025.

[nadedmedia.ro/cna/lucian-mindruta-sanctiune-cna-ideieugeniste21987112](https://www.paginademedi.ro/cna/lucian-mindruta-sanctiune-cna-ideieugeniste21987112), Accesat la data de 4 aprilie 2025.

Eurostat, “Infant mortality rates” [„Ratele mortalității infantile”], în *Eurostat*, 4 aprilie 2025, Disponibil la adresa de internet: https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/DEMO_MINFIND_custom_16446713/default/bar?lang=en, Accesat la data de 4 Aprilie 2025.

Georgescu Nicolae, „Sparanghelul – misterioasa legumă pentru care guvernanții au schimbat ordonanțele militare!”, în *Cdep*, 10 aprilie 2020, Disponibil la adresa de internet: https://www.cdep.ro/relatii_publice/site2.text_presa?pid=19832&catg=3&timp=&asoc=G20162001, Accesat la data de 4 aprilie 2025.

Gusti Dimitrie, „Paralelismul Sociologic”, în *Sociologie Românească*, Anul II, Nr. 9-10, septembrie-octombrie, 1937.

Iacob Tiberiu Bogdan, „Influencer de top, declarații-șoc: Protecția socială din ultimele decenii a permis proștilor să facă mulți copii”, în *InPolitics*, 24 februarie 2025, Disponibil la adresa de internet: https://inpolitics.ro/influencer-de-top-declaratii-soc-protectia-sociala-din-ultimele-decenii-a-permis-prostilors-a-fac-a-mult-copii_1860085882.html, Accesat la data de 4 aprilie 2025.

Ionescu Vlad, „Unde pleacă românii? Peste 4 milioane de cetățeni trăiesc în afara țării”, în *Bugetul*, 3 martie 2025, Disponibil la adresa de internet: <https://www.bugetul.ro/unde-pleaca-romanii-peste-4-milioane-de-cetateni-traiesc-in-afara-tarii/>, Accesat la data de 3 aprilie 2025.

Neagu Alina, „Statul român nu știe câți dintre copiii prematuri supraviețuiesc”, în *HotNews*, 26 martie 2025, Disponibil la adresa de internet: <https://hotnews.ro/statul-roman-nustiecati-dintre-copiii>

[prematu i supravietuiesc-1931848](#), Accesat la data de 4 aprilie 2025.

Pavel Sorin, Țuțea Petre, Crăciunel Ioan, Tite Gheorghe, Tatu Nicolae și Ercuță Petre, *Manifestul revoluției naționale*, Sighișoara, Editura Miron Neagu, 1935, p. 68.

Redacția Europa Liberă Moldova, „Diaspora: pentru prima dată, anul acesta, s au născut mai mulți copii români peste hotare”, în *Europa Liberă Radio Moldova*, 2 august 2021, Disponibil la adresa de internet: <https://moldova.europalibera.org/a/diaspora-romania-maimulticopiinascutipestehotaredecatintara/31389075.html>, Accesat la data de 4 Aprilie 2025.